

Shalom kjære venner!

Efeserbrevet 4:1: Så formaner jeg dere, jeg som er fange for Herrens skyld, at dere lever et liv som er verdig det kallet dere har fått. Dette verset har surret mye i hodet mitt de siste månedene, både fra et personlig synspunkt og i forbindelse med arbeidet vårt her på Ebenezer-hjemmet. Det reiser spørsmål som blir stilt i dette verset: Hvorfor er jeg her? Hvorfor eksisterer hjemmet? Det viktige spørsmålet blir derfor: lever jeg verdig det kallet jeg har? Rettferdiggjør hjemmet dets eksistens? Disse spørsmålene må bli undersøkt i lys av Guds kall, og i lys av alt vi har gjort så langt i vårt daglige arbeid og i alt som har forbindelse med planlegging av fremtiden.

Den 14. april 2016 skal Ebenezer-hjemmet feire sitt 40-årsjubileum! Forberedelser til jubileet er i gang, og en betydelig del vil selvfølgelig bli avsatt til å se tilbake på tidligere hendelser samtidig som vi fokuserer på Guds uopphørlige trofasthet og nåde mot Ebenezer-hjemmet gjennom disse årtiene. Dette er også kilden til vårt håp for fremtiden, for trofast er han som kaller dere til dette. Han skal også fullføre det. (1. Tess 5:24)

Vi takker Gud for at vi enda en gang har mottatt svært gode rapporter fra velferdsmyndighetene etter den omfattende inspeksjonen

deres for å fornye lisensen vår. Men igjen ble det lagt vekt på viktigheten og hastverket med å få bygd en pleieavdeling, slik at vi i fremtiden kan tilby dette for våre beboere, i henhold til loven. Vi gjør fremskritt med byggttegninger, men i dette løpet er det fortsatt mange byråkratiske hindringer å overvinne. I tillegg til dette, vurderer Beit Eliahu-menigheten som ligger ved siden av oss og Norwegian Church Ministry to Israel (Den Norske Israelsmisjon) å utvide deres menighetsbygg, så vi undersøker muligheten for å levere byggeplanene til kommunen for begge prosjektene samtidig. Begge bygningene ligger på samme tomt som hører til Det Lutherske Verdensforbund.

Feiring av det jødiske nyttår i hagen til Ebenezer-hjemmet

I mellomtiden er vi oppmuntret av hva Herren gjør blant oss, i vårt hverdagsliv. For en velsignelse det er å høre følgende fra en beboer som var borte noen dager: "Å, så godt å være hjemme igjen!" I løpet av de siste seks månedene har fire nye beboere flyttet inn; Antoinette fra Jerusalem, Paula fra Bat Yam, Rachel fra Bnei Ayish og Ron fra Haifa. Nå har vi 29 beboere totalt, og gjennomsnittsalderen er 86 år.

Alle som bor på Ebenezer har en spesiell, unik historie bak seg. Antoinette's historie viser hvor viktig Ebenezers eksistens faktisk er.

Hun søkte for flere måneder siden, med hensikten å flytte inn samtidig med sin beste venninne gjennom 44 år, Susan. Antoinette tjente som misjonær sammen med Susan i Frankrike og i Afrika, og de immigrerte i 1987 og delte leilighet i Jerusalem. Etter å ha godkjent søknadene deres, hørte vi at begge hadde blitt syke og ble innlagt på sykehus. Tilstanden var ustabil for begge en stund, og til slutt døde Susan. På grunn av sin svake helse, kunne ikke Antoinette flytte tilbake til leiligheten, og vi kunne heller ikke ta imot henne fordi hun var blitt pleietrengende. Hun ble flyttet til et gamlehjem i Jerusalem og ble der i fire måneder. Antoinette sier at i tillegg til sorgen over dødsfallet til sin beste venn, måtte hun også takle ensomhet og til og med avvisning fra andre beboere på hjemmet der. Alt dette gjorde at hun ble fortvilet over å leve. Men takket være ihrdig innsats fra to

kjære brødre i troen fra Jerusalem, som sørget for at hun fikk omsorg og den nødvendige medisinske hjelpen hun trengte, ble hennes tilstand bedre og mer stabil slik at vi kunne ta imot henne på Ebenezer. Antoinette flyttet inn med blandede følelser. Noe som viste seg tydelig i hennes manglende tillit til mennesker. Hun trodde at i en alder av 89 år var det ikke noe vits i å fortsette å leve, for ingen ville virkelig bry seg om henne. Vi takker Gud for at hennes frykt var grunnløs. Idag, flere måneder etter hun flyttet inn- på tross av savnet etter sin kjære venninne- finner hun ekte kjærlighet og trøst blant sine brødre og søstre på Ebenezer. Og formen hennes har steget betraktelig. En dag sa hun til meg: "Jeg føler at kjærligheten her er som oksygen for meg!". Disse tingene minner oss om hvor mye Guds kjærlighet opprettholder oss og renses oss og gjør alle grånyanser om til evige farger av håp! For oss som er på Ebenezer-hjemmet, er det et stort privilegium å tjene en søster som Antoinette, som har brukt så mange år av sitt liv til å tjene andre- dette er hensikten med hjemmet.

De siste månedene av sommeren innebar mye svette, ikke bare på grunn av ekstrem hete og luftfuktighet, men også på grunn av krevende omstendigheter rundt installasjon av nytt luftkjølingsanlegg. Etter å ha installert varmesystem ifjor, forberedte vi å erstatte kjøleanlegget mot slutten av vinteren, i begynnelsen av 2015. David, vår vedlikeholdsleder, planla hvordan systemet skulle være og bestilte alle delene fra Kina. Ifølge informasjonen vi mottok, skulle containeren med delene ankomme innen tre måneder. I mellomtiden planla vi og forberedte infrastrukturen slik at systemet kunne bli koblet til med en gang, og luftkjølingen kunne komme igang. Våren kom og gikk, heldigvis med behagelige temperaturer, men til vår store skuffelse kom ikke containeren som planlagt. Vi måtte vente i en nervepirrende måned til, helt til delene kom og ble installert i begynnelsen av juli. Vi er takknemlige til Gud for at systemet kunne tas i bruk bare noen få dager før den første store hetebølgen slo inn over landet. Vi vil gjerne takke alle organisasjonene som har støttet oss og hjulpet oss med dette prosjektet. Det nye systemet er anslått til å spare oss for mer enn 10 000 shekel pr år i strømutgifter.

Avskjedsselskap for Sonya og Bernie- voluntørpar

Dette året har vi også blitt velsignet av Gud med trofaste voluntører. Noen av dem har hatt muligheten til å jobbe frivillig på mer "spennende" steder enn et hjem for eldre mennesker, men i våre øyne kommer deres voluntørtjeneste på Ebenezer fra et kall som er synlig i deres trofasthet i tjenesten. Dette året har vi hatt voluntører fra Tyskland, Danmark, Mexico, Sveits, Nederland, Russland, England og USA. I tillegg får vi nå og da besøk av grupper av voluntører som kommer fra USA, Danmark og Sverige i kortere perioder. Da hjelper de med forefallende arbeid og samtidig får de muligheten til å bli kjent med Ebenezer.

Vi har også blitt velsignet ved å ha lokale voluntører også dette året. Noen unge mennesker valgte å bruke flere uker før eller etter militærtjenesten på å tjene på Ebenezer: Neomi P., Shalom V., Nathaniel G., Michal L. And Versaviah Y. Noen av dem har bestemt seg for å gjøre sin personlige samfunnstjeneste (en del av skoleprogrammet) på Ebenezer- jo mer jo bedre!

Barn får alltid våre beboere til å smile. De siste årene har flere kristne arabiske skoler og barnehager i Haifa kommet for å besøke hjemmet under julehøytiden. Du kan se en av disse gruppene på bildet til venstre- 5-åringer som kom for å opptre, synge og gi gaver til beboerne (noen av disse barna er fra troende familier). Vi takker Gud for dette initiativet som styrker kontakten med lokale menigheter og mennesker i nabolaget.

Vi har mye å takke Gud for dette året. I slutten av desember hadde vi en fest for beboerne og medlemmer av familiene deres for å kunne takke Gud. Denne gangen var lovsangen ledet av flere generasjoner; Alex Atlas, sønnen til Rachel (en av våre nye beboere) ledet oss sammen med medlemmer fra sin menighet, og Or-El Mizrachi, Nissims barnebarn, sang en sang til velsignelse for oss.

Vi ønsker igjen å takke dere, kjære venner, for deres bønner og deres trofaste støtte og kjærlighet gjennom året. Må Herren belønne dere med nåde over nåde!

I Hans kjærlighet,
Johnny & Shoshanna Khoury